

ת"פ 44026/01 - מדינת ישראל נגד סולומון מסלה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44026-01-12 - מדינת ישראל נ' מסלה
בפני כבוד השופט יעל פרדסקי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
סולומון מסלה
הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לנายน ביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), שימוש בכוח או באומץ למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), תקיפה שוטר בנסיבות חמימות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק, אויומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, והיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

2. בעקבות כתב האישום נטען, כי ביום 10.9.3. בשעה 02:45 לערך, הגיע צוות משטרת לרוחב גיבע כבאים 2 בתל אביב (להלן: "המקום") למועדון "הצ'לסי" (להלן: "המועדון") בעקבות אירוע קטטה. באותו נסיבות, בעוד השוטרים מנסים לפזר את ההמולה, דחף הנאשם בהיותו בגלוף את השוטר אפיק הדר (להלן: "אפיק") אשר זההיר אותו כי אם לא ירגע, יעצר. בהמשך למתוар לעיל, ניסה הנאשם לתקוף את אפיק בכך שניסה להכות אותו באמצעות בוקס, אולם נבלם על ידי השוטר עומר לוי (להלן: "עומר"). בהמשך למתואר לעיל, אפיק הודיע לנายน כי הוא עצור והנายน החל להתפרק תוך שהוא מנסה לנגוח באפיק ולתת לו אגרופים ותקוף את אפיק בכך שחנק אותו עד אשר אפיק נתן לנายน מכחה בראש כדי להדוף את הנאשם ממנו. בסיבות אלו הנายน המשיך לתקוף את אפיק בכך שבעת בו, שרט אותו, השתולל ותפס בחולצתו של אפיק, ובתגובה אפיק ריסס בגז פלפל לעבר הנאשם, והנายน נכבול באזיקים. כתוצאה מתקיפת הנאשם נקרעה כותפת חולצתו של אפיק ונגרמו לו שריטות בידיו, בחזהו, בפניו וסימני חניקה בצווארו. בהמשך למתואר לעיל, הגיע למקום השוטר נריה כבירה (להלן: "נריה") על מנת לסייע, ובנסיבות אלו תקף את נריה הנאשם ע"י כר שנשך אותו בחזקה בידי השמאלית. בהמשך בעת שהגיע למקום השוטר אלמוג כחלון (להלן: "אלמוג") השתולל הנאשם, ירך על השוטרים ועל הנידת. אלמוג חיבק את הנאשם מאחור בניסיון להרגיע את הנאשם ובנסיבות אלו הנאשם תקף את אלמוג בכך

שנং בו עם ראשו מאחור ופגע בו בפניו. בהמשך למתואר לעיל, הגיע השוטר טל אורי (להלן: "טל") לס"ע לאלמוג והוביל את הנאשם הצידה. הנאשם תקף את טל בכף שבעט בו באשכו ובתגובה טל השכיב את הנאשם על הרצפה על מנת להשתלט עליו. הנאשם קם על רגלו ובעט בטל, באשכו וברגלו, ירך עליו ואימס עליו שיזין אותו ברצע שיטחרר, בכוונה להפחידו או להקניתו, והמשיך לבועט בטל, אשר בעט בו בחזרה. בהמשך למתואר לעיל, עת הגיע השוטר אלי עמיות (להלן: "אלי") לס"ע, אימס עליו הנאשם "אני אזין לך את הפרצוף, זו זא בן זונה, אתה מת", בכוונה להפחידו או להקניתו. בהמשך הנאשם תקף את אלי בכף שניסה לנגוח בו ונשך אותו בחזקה בידו. עוד נתען בכתב האישום, כי בעת הובל הנאשם לניידת משטרה וטור ניסיין להכניסו לניידת, המשיך הנאשם להתרפרע ואימס על טל "זו, אני אזין אותך, אתה לא מכיר אותי יא בן זונה", בכוונה להפחידו או להקניתו. בהמשך לאוthon נסיבות, תקף הנאשם את השוטר אלי מולה (להלן: "איוב") בכף שירק עליו, בעט בו לכיוון פניו, עד אשר הוכנס לטור הניידת. בנסיבות אלו השוטר השותול הנאשם תור שהוא בעט לכל עבר ותקף את אלי בכף שנשך אותו בכתף ימין, עד אשר איוב היכה את הנאשם ביד שמאל במכת אגרוף. בנסיבות אלו אימס הנאשם על איוב בכף שאמר לו "אני עד סוף ח' אגיע אליו ואנקום בר", וזאת בכוונה להפחידו או להקניתו. במהלך הנסעה בניידת לתחנת המשטרה, אימס הנאשם על עומריש לזכור טוב ושהוא לא יפסיק, גם אחרי שחרורו, לחפש אותו ואת שאר השוטרים וירצח אותם, וזאת בכוונה להפחידו או להקניתו.

3. בדion שהתקיים בפני כב' הש' בן אריה כפר ב"כ הנאשם בנטען בכתב האישום, למעט בעובדה כי שוטרים הגיעו למקום ביום 3.9.10 סמוך לשעה 04:50 בעקבות קטטה, וטען כי השוטרים הם אלו שהכו את הנאשם מכות עדות והתיק הועבר לטיפול.

4. בפתח ישיבת ההוכחות טען ב"כ הנאשם, כי עומדת לנאשם טענת הגנה מן הצדק שעוניינה אכיפה בררנית, שכן תלונה של הנאשם נגד השוטרים נסגרה במח"ש ללא חקירה, בנימוק של העדר עניין לציבור, המאשימה התנגדה לבקשתו וב"כ הנאשם הודיע כי ירחיב לעניין טענת הגנה מן הצדק בסיכוןיו.

5. בסיום פרשת תביעה הודעה המאשימה, כי היא מותרת על העדתו של אפיק מאחר והוא נמצא בחו"ל.

6. בסיכוןיה עטרה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם וטענה, כי עדויות השוטרים תומכות זו בזה ויש להעדיפם על פני עדות הנאשם. בנוסף הגישה פסיקה ועטרה לדחות את עתירת ב"כ הנאשם לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק, וטענה כי השגה על טיפול לא נאות של מח"ש בתלונה צריכה להיעשות בהגשת עrrר ולא בהענקת פטור מאחריות פלילית למי שביצע עבירה.

7. בסיכוןיו הגיע ב"כ הנאשם פסיקה, הפנה להודעת מה"ש על סגירת התלונה (נ/6) לצילום של הנאשם במשטרה מיום האירוע (ת/10) ולמסמך רפואי של הנאשם (נ/5) וטען, כי לא ברור מדוע נקבע ע"י מה"ש כי אין עניין ציבורי בفتح חקירה כנגד השוטרים, כאשר הפעלה כנגד הנאשם אלימות קשה ע"י שוטרים, ועתר לבטל את כתב האישום נגד הנאשם בשל טענת הגנה מן הצדק שעוניינה אכיפה בררנית.

עוד טען, שיש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה שעוניינם העדר ניסיין לאטור את המאבטחיהם של המועדון, אי בדיקת מצלמות האבטחה של המועדון, כשכיון לא ניתן לקבל את סרטוי האבטחה שכן המועדון נסגר, והעדר עצורים כמעט לגמרי. כן טען, כי אי פתיחת חקירה במח"ש כנגד השוטרים הנציגה את המחדלים ומকימה ספק לטובות הנאשם.

בנוסף טען, כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק בשל סתיות וגרסאות שונות בעדויות השוטרים, ושלא ניתן להרשיע את הנאשם בכל המiosis לו בסעיפים 7-2 בשל אי התיאבות אפיק למטען עדות בבית המשפט.

8. סקירת ראיות רלוונטיות:

א. עדות נריה:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 שירת במג"ב כמפקד סיור כשבצאותו איתו היו עומריו ואפיק. במהלך סיור בגזרת "המודעונים" הגיעו למקום, היתה המולה, והמאבטחים של המודען סימנו וצעקו לעד להגעה אליהם. לאחר שירדו מהרכב, הבחן העד כלשונו ב"שני חבריה ממוצא אתיופי" כאשר אחד לבש חולצה לבנה והשני חולצה שחורה, נותרים אגראפים לכיוון המאבטחים. העד הזדהה בפני החשודים הנ"ל כשוטר, ביקש מהם לבוא אליו לצד, לברר מה אירע והם החלו לקלל ולדחוף אותו. העד תיאר את שאירע כלשונו: "ניסיתי לדחוף אותם... שלא ימשיכו לתת אגרופים לכיוון המאבטחים..." (עמוד 44 לפROTOKOL, שורות 16-15). בהמשך העיד כי הבחור עם החולצה הלבנה תקף אותו, כשהשלב מסיים חבירו של הבחור הצליחו להברית את הבחור הנ"ל והוא נעלם. בעת שהודח חיפש אותו הוא שמע את עומריו צועק "נريا נריה" וראה את הבחור עם החולצה הלבנה ואחרים מנוטים לחטוף לעומריו את הנשק. העד היכה אותו, ואולם הבחור עמ החולצה הלבנה בסיעו של חבירו הצליח להימלט. בשלב זה העד ראה את עומריו ואפיק לאחר שהצליחו לתפוס את הבחור עם החולצה השחורה מנסים לאחוז את הבחור עם החולצה השחורה ללא הצלחה, כשהבחור עם החולצה השחורה התפרק ונתן לעומריו ולאפיק מכות, בעיות ואגראפים. העד ראה את אפיק ועומריו תופסים כל אחד ביד של הבחור עם החולצה השחורה, וניגש לבחור שלבש חולצה שחורה ובתנוועה של כRICT_ID מאחור הפיל אותו לרצפה, תוך שהבחור עם החולצה השחורה נשך את העד ביד שמאל. כתוצאה מהניסייה ירד לעד דם והוא עזב את הבחור עם החולצה השחורה, ועומריו ואפיק המשיכו לבצע את המעצר וההשתלטות. בנסיבות אלו החולצה של העד נקרעה, בשל הנשיכה הוא נזקק לחיסונים ותמנונות שצולמו במצ"פ (ת/6) מתעדות את הנזקים שנגרמו לעד. בעקבות בקשותו לסייע הגיעו צוותים נוספים ועזרו להשתלט על הבחור עם החולצה השחורה, כשהעד הורה לעומריו להיכנס לרכב אליו הועלה החשוד שלבש חולצה שחורה וללוות אותו לתחנת המשטרה. בחקירה נגדית השיב, כי לאלקח את פרטיהם של מאבטחי המודען מאחר ולא הייתה לו אפשרות בנסיבות האירוע. עוד השיב כי אם היו יותר שוטרים במקום יתכן והוא עוצרם אנשים נוספים שהיו מעורבים באירוע ושאינם תקפו למעלה מ-4 אנשים כשמלבד הנאשם לא נעצר איש. כן השיב, כי בעת שניגש למאבטחים, עומריו ואפיק היו מאחוריו ולא ראו את תחילת האירוע ושהוא לא ראה את השלב הראשון בו תקף הבחור עם החולצה השחורה את אפיק, שכן בשלב זה הגן על עצמו מהחשוד שלבש חולצה לבנה. בהמשך ראה את החשוד הנ"ל תקף את עומריו ואת אפיק. כן השיב, שלא ראה, לא הרגש ולא ידע שהנאשם "פולפל". הבחור שלבש חולצה שחורה נשך אותו, כאשר הנזקים האחרים שנגרמו לו, לא נגרמו לו בהכרח מהנאשם שכן תקפו אותו מספר אנשים. כشعומת עם עדות עומריו שלא הותקף על ידי הבחור שלבש חולצה שחורה, ועומריו לא העיד על כך שהעד הפיל את הנאשם לרצפה השיב, שרשם בדוח הפעולה שלו (נ/4) על מה שראה ועשה. כן השיב שהשוטרים לא התחילה את האירוע בכך שהרבעו לבחור שלבש חולצה שחורה.

בנוסף הוגש נ/4 שכתב העד בסמוך לאירוע, בו ציין בין היתר, כי מהחשודים נדף ריח חזק של אלכוהול, וכי לאחר שהגיעו צוותים לסייע, הוא סיפר לקצין המודיענים שי ג'רסי מה קרה, והנ"ל המשיך בטיפול, תוך שהעד הורה לעומריו להיכנס לרכב המשטרתי וללוות את העוצר להמשך טיפול וחקירה.

ב. עדות עומריו :

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10, סמוך לשעה 02:45, שירת במג"ב כלוחם, ובעת סיור ברכב עם נريا ואפיק הגיעו למקום. אחד המאבטחים קרא לנريا והציבע על שני חשודים- אחד עם חולצה לבנה והשני הנאשם

אשר לבש חולצה שחורה. הייתה המולה, העד ראה את החשודים מקללים ומנסים לתקוף את המאבטחים. אפיק נריה ניסו להרחק את הנאים מהמקום, והעד עמד מאחוריהם ולא שמע את חילופי הדברים. בהמשך ראה את הנאים מאחוריו אפיק, מנסה לחת לובקס, והעד תפס אותו בכתפיו, משך אותו והצמיד אותו לנידת. אפיק הגיעו והודיע לנאים כי הוא עצור בגין תקיפת שוטר והפרת הסדר הציבורי, הנאים החל להתפרק, ניסה לנגן ולתת בוקסים לעד ולאפיק. העד תפס בידו של הנאים, והנאים החל לנער ידיו וחנק את אפיק. בתגובה אפיק נתן לו מכח בפנים, והנאים שחרר ידו מאפיק, וטור כדי ניסיון השתלטות על הנאים העד כרע את ידו סבב הצואר של הנאים ואפיק תפס את ידו השמאלית של הנאים והם הפליאו את הנאים לרצפה. העד ניסה לאזוק את הנאים, אולם לא הצליח כי הגיעו אליהם אנשים, כשאחד מהם ניסה לחטוף לעד את הנשק, ונריה שהגיע בעקבות צעקה שלו נתן לו מכח בראש. הם המשיכו בהשתלטות על הנאים, וכאשר העד העלה את הנאים לנידת, הנאים שהיה אזוק עם ידים קדימה התפרק, בעט עם הרגליים לעבר הנאג, ירך על העד ואמר לעד שהוא זוכר את הפרצופים שלהם ושירצח אותם. בניסיון להרגיע את הנאים, נתן לו העד בוקס בבטן ונשען עליו עם כל הגוף כדי שיפסיק להתפרק. עד העד, כי במהלך האירוע נפגע בשפה ונinanן לראות זאת בתמונות (ת/6).

בחקירה נגדית השיב, כי בשל המולה הם לא לקחו את פרטי המאבטחים. עוד השיב, כי כשה הגיעו למקום נריה הגיע עם המאבטחים, הוא עמד מאחוריהם ולא שמע את חילופי הדברים, והמאבטחים הציבו על הנאים ועל בחור בחולצה לבנה כמתפרעים. העד ראה את הנאים כלשונו, "...בא לתקוף את אפיק, בא לחת לובקס" (עמוד 30 לפרוטוקול, שורות 10-9), ובתגובה העד אחז בנאים בשתי ידיו והצמיד אותם לנידת. בהמשך החזיק ביד אחת של הנאים ואפיק ביד השנייה, ואינו זוכר אם נפל אליו לרצפה אנשים הגיעו וניסו למנוע את המעצר שלו ולחטוף לו את הנשק, ולאחר שה הגיעו כוחות, נריה וג'רסי הורו לו ולשוטר שאינו זוכר את שמו להכניס את הנאים לנידת. הנאים ישב בנידת כאשר העד והשוטר לצדדיו, והנאים ירכ עליו ובעט לכל עבר במהלך הנסעה.

בנוסף הגוש נ/3 שבו ד"ח פעולה שכטב העד בסמוך לאירוע, ובו נכתב בין היתר כי מפיו של הנאים נדף ריח כבד של אלכוהול ושבמהלך הנסעה בנידת, הנאים שנאזק באזיקי ידים מקדימה, נתן בעיטות ואגראפים, קיליל ואיים באומרו "ישש לו" זכרון טוב ושהוא לא יפסיק גם אחרי שישחררו לחפש אותן ואת שאר השוטרים וירצח אותנו".

ג. עדות אלמוג:

בחקירה ראשית הגוש ד"ח פעולה שכטב העד, שירות ביום האירוע במג"ב (ת/8). ב-ת/8 כתוב העד, כי קיבל דיווח על תקיפת שוטרים מחוץ למועדון. כשה הגיעו למקום ראה את הנאים עצור, שוכב על הרצפה, אזוק בידיהם ומשתולל. העד ניסה להרגיע אותו ללא הצלחה. הנאים החל להשtolל ולירוק על שוטרים ועל רכבי משטרת. העד חיבק את הנאים מאחור על מנת להרגיע אותו, הנאים המשיך להשtolל ונגח בפיו של העד, והעד נרתע מהמכה החזקה שקיבל והלך לשטוף במים את פיו.

בחקירה נגדית השיב, כי באותו לילה היה לשמורתليلת של אבטחת מועדונים, וקיבל דיווח בקשר על תקיפת שוטרים. העד ראה את הנאים אזוק על הרצפה, משtolל, מקלל וירוק. בשלב שלישי הנאים עמד, העד חיבק אותו מתוך אכפתיות, על מנת להרגיע אותו, כדי שלא יחמיר את המצב שלו, והנאים השtolל, נגח בו עם הראש אחרת, כאשרינו ידע אם הנגיחה שנית לון היה מכוון ושאיתו זוכר שהנאים פולפל בגז.

ד. עדות כפיר הלוי (להלן: "כפיר"):

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.2017 שירת במג"ב, והגיע עם אלמוג ברכב סיור למקום לאחר שקיבלו בקשר דיווח על אירוע המוני. כשהגיעו למקום, ירד מהרכב וראה את הנאשם שוכב על הרצפה, אזוק ומתרעע. שוטרים ניסו להרים אותו והוא השתולל, עד תפס לו את הידיים, והנאים שהוא שכור וריח של אלכוהול נדף לו מהפה, השתולל וקיל. כשניסו להרים את הנאשם לראשו לנידית הוא הניף את ידיו האזוקות כלפיו הרأس של אחד השוטרים, העד תפס לו את הידיים והנאים נפל על הרצפה. לאחר מכן, טל נישה שב להרים את הנאשם לנידית והנאים נתן לטל בעיטה באשכים, התромם, קיל, שלח ידיים לשוטרים שהיו בסביבתו וירק. בתגובה העד בטע ברגלו ימין של הנאשם כדי להרגיע אותו, אולם זה לא עזר כי הנאשם היה תחת השפעה גדולה של אלכוהול. כשהגיע הקצין ג'רסי למקום, הוא הכנס את הנאשם לנידית תוך כדי שהצמיד לו שוטרים שניים צדדיים. בחקירה נגדית השיב, כי ראה לטל טיפול בנאים והרים אותו, כאשר הוא אינו זוכר מי עוד היה במקום פרט אליו, לטל ולג'רסי. עוד השיב, כי הגיע לעבר הנאשם אשר עמד ותפס לו את הידיים כדי שלא ימשיך להתפרע, והנאים נפל שוב כי היה שכור וטל הרים אותו. למיטב זכרונו, שי ג'רסי הכנס את הנאשם לנידית, כאשר טל הוביל את הנאשם לנידית קיבל בעיטה באשכים, וסייע בהכנסת הנאשם לנידית. העד לא ראה שהוא שימוש בגז פולפל כלפי הנאשם ולא זוכר שהוא סימנים שהנאים פולפל. עוד השיב, כי בטע בנאים ברגלו כשהוא עמד על מנת להרגיע אותו אבל זה לא עזר, וכל הדרכים שניסו להרגיע את הנאשם לא עזרו. לאחר שהנאים הוכנסו לנידית, כשלא ראה מה קורה בתוך הנידית. כן הшиб שלא נעצרו אנשים מארח ולא הייתה סיבה לעצרם.

ה. עדות טל:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דו"ח פעולה שכtab (ת/2). ב-ת/2 כתוב העד, כי הגיע למקום בלבד עם כפיר לאחר שקיבלו הודעה בקשר להגעה למקום בשל קטטה ותקיפת שוטרים. כשהגיע ראה את הנאשם אזוק, עומדים צפנויים לכיוון הרכב אשר אלמוג מחבך אותו מאחור בחזקה על מנת קלשונו "לעצור אותו מההתפרעותו". לפטע בעוד העד מדבר עם אלמוג, נכח הנאשם בראשו ובפניו של אלמוג. העד תפס את הנאשם באזיקים שהוו כפותים אליו, הנאים החל להתפרע, קלל ולירוק על שוטרים ובעת שהעד היזע את הנאשם מההתתקלות של האנשים לצד הכבש הנאים החל לבועוט בו מספר פעמים, והעד השתמש בכך סביר להשתלט עליו, והניח את ברכו על רגלו של הנאשם. עוד כתוב העד ב-ת/2, כי הנאשם היה שני ונדף ריח חזק של אלכוהול מפיו, והנאים לא היה אחראי למשעו. בהמשך הגיעו למקום שוטרי מג"ב ושוטרים נוספים וכן ג'רסי, שהינו מפקד המועדונים. בשלב מסוים עמד הנאשם והעד שם את ידו על הנאשם על מנת שלא יברוח, והנאים החל שוב לבועט באשכים וברגליים של העד, לירוק עליו ואיים על העד שהוא יזע אותו ברגע שישחרר. העד בטע בו על מנת להדפו ברגליו, ושוטר אחר תפס אותו. בשלב זה הגיעו חבירו של הנאשם ותפסו את העד בידיים ואחד ניסה לקחת את נשקו. העד דחף את בהמשך ניגש העד לנאים, שהמשיך להתפרע ואים על העד - "אני אזין אותך אתה לא מכיר אותי ביןazonha", העד תפס את הנאשם באזיקים והלך אליו לנידית. הנאשם סירב לעלות לנידית וג'רסי תפס את הנאשם וניסה להכניס אותו לנידית ללא הצלחה. בשלב זה הגיע שוטר יס"מ, משה לזרובסקי, (להלן: "משה") אשר ניסה להכניס את הנאשם לנידית בלבד עם שוטר מג"ב, ובהמשך הנאים הוכנס בכוח לנידית כשלצידו ישב מצד אחד שוטר מג"ב ומהצד השני משה. עוד כתוב העד, כי הופיע על הנאשם כוח סביר כאשר לא הייתה דרך עצור ולבסוף את התקפותו של הנאשם. בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר את פרטיה האירוע מאוחר ועבר זמן, וזכור שהגיעו כצוות תגבור וראה עשרות מתkehlim ואת הנאשם עצור וכובל, וכן ראה את אלמוג אוחז בנאים מאחור ואת הנאשם מניף את הראש שלו לפניו של אלמוג, כשלא ראה מה אלמוג עשה, והבין שהוא צריך לעזור לאלמוג להכניס את הנאשם לנידית. עוד השיב, כי לא ראה שהנאים פולפל בטע, ושלא בהכרח אדם שמלופל בטע פולפל מושבת. כן השיב, כי בהמשך אחז בנאים באזיקים וניסה פולפל,

להכניס את הנאשם לニידת, בהמשך עזב את הנאשם מאחר והצטרפו שוטרים נוספים שניסו להכניס את הנאשם לニידת.

ו. עדות אליו:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דוח כתוב העד, כי במהלך משמרת לילה בצוות המועדונים קיבל קריאה בקשר מצוות אחר להגיע למקום בשל תקיפת שוטרים. הגיע ברכב למקום ביחד עם אלמוג וראה את הנאשם שלבש חולצה שחורה על הרცפה עם איזיקים, כשןגד ממנו ריח של אלכוהול וגם פלפל. העד ביקש מה הנאשם לקום, הנאשם קיליל ואמר "אני יזין לך תפראוף". העד תפס אותו והרים אותו, וה הנאשם אמר לו "יזוז בנזונה אתה מתי" וניסה לנגוח בעד. העד הצליח להזיז את הראש ודחף את הנאשם לאחור כדי שלא יפגע בו ובשלב זה הנאשם נשר אותו בידי ורד לעד דם מה נשיכת. בשלב זה אחד השוטרים משך את הנאשם מהעט, והעד ניגש לרכב המשטרתי לבדוק את מצב ידו. בחקירה נגדית השיב, כי אינו זוכר בבדיקה מה היה ו-ת/9 משקף את שהוא. עוד השיב, כי זוכר שהודיעו בקשר על תקיפת שוטרים וקטטה, וכשהגיע למקום הוא עצר מישחו וקיבל נשיכה ביד. ביחס לגז פלפל הסביר, כי שימושם נגד אדם בגז גורם לכך שזרוף לאותו אדם לפניו ושיש לאותו אדם "קצת" דמעות, ובדרך כלל אותו אדם, אינו יכול לראות, לדבר ולהגיב. עוד השיב כי אינו מכיר את כל צוותי מג"ב בගזרת המועדונים.

ז. עדות משה:

בחקירה ראשית העד, כי ביום 3.9.10 שירת ביס"מ, ותקיימו היה לעשות סיוב במועדונים ולודא שאין הפרות סדר. עוד העד, כי הגיע למקום בעקבות קריאה בקשר והבחן בתகלות של שוטרים וቤינים מתפרעים. העד הדף את הקהל שהוא מסביב לשוטרים שניסו לבצע מעצר, והרחיק אותם מהשוטרים. העד הבבחן באיבר מנסה להכניס את הנאשם לニידת, וראה את הנאשם יורק על איבר ובווט בו מספר פעמים, בשלב זה העד ניגש לשיעע לאיבר להכניס את הנאשם לרכב. פרט לכך, לא היה שימוש בכוח נוספת. כן העד שהוא במקום בחור נוסף שתקף את השוטרים והעד ניסה להגיע אליו, אולם עקב ההמולה הבוחר הנ"ל ברוח.

בחקירה נגדית השיב, כי זוכר בזאתות ששייע להכניס את הנאשם לニידת, וכנראה בשל טעות לא כתוב זאת בדו"ח הפעולה (נ/2), והוא עשה זאת כפי שלימדו אותו שככל אחד משני השוטרים מחזיק ביד אחת בעצור. עוד השיב, כי הוא ואיבר הכנסו את הנאשם לニידת, הוא לא נסע עם העצור לתחנת המשטרת אלא ברכב אחר, ולא זכר שה הנאשם התנגד להיכנס לニידת ויצא מהニידת החוצה. בנוסף השיב, כי הורשע בעבר במקרה של גניבת אירוע שארע בעת היותו בלש בשנת 2008 כשבמסגרת הסכמה הורשע בכך שהכתב דוח פעולה לשוטר צעריך וכן העד כי תלוי ועומד נגדו תיק נוסף.

ח. עדות איבר:

בחקירה ראשית העד, כי ביום 3.9.10 שירת ביס"מ, וקיבל דיווח מפקץ תורן, ג'רסי להגיע בדחיפות למקום. כשהגיע למקום ראה הרבה אנשים וכן ראה ניידת ושוטרי מג"ב שמנסים להשתלט על חשור. בהמשך ג'רסי קרא לו שיעזר לו להכניס את החשור שהייתה אזוק לニידת והעד ראה את החשור משתולל ובועט ברגליו, ושכ-4 שוטרי מג"ב לא מצלחים להשתלט עליו. לאחר שהשתלטו עליו והעד ניסה להכניס את החשור לニידת החשור בעט בפניו של העד וקיליל. לאחר שרענן זכרונו השיב, כי בעת שניסה להכניס את החשור לニידת החשור יrek. בהמשך ביקש ממנו ג'רסי ללוות את החשור בניידת, כאשר במהלך הנסעה נשר אותו החשור בכתף ימין, כשהעד לא הצליח להשתחרר מהחשוד עד שהעד נתן לו אגרוף לפניו. בנוסף בניידת, החשור בעט והשתולל,

ואין על העד שהוא לא ישכח אותו בחים הוא יגיע אליו "אני עד סוף ח' אגיע אליך ויתנקם בר'" (עמוד 52 לפרטוקול, שורה 18). לאחר האירוע הLR למרפאה המשטרתית קיבל טיפול על ידי החובש כshed היום נותר סימן לעד.

בחקירה נגדית השיב, כי כאשר הגיע למקום ראה את הנאשם מחוץ לנידית, והוא כ-3 שוטרי מג"ב וקצין תורן, וכשהוא וחבריו מהיס"מ הגיעו למקום הם התחלו להרחיק את הבלויינים האחרים, מאחר והייתה מהומה. הוא לא הותקף על ידי בלויינים אחרים, ויתכן וחבריו כן הותקפו, אולם עקב המהומה הוא לא ראה. בהמשך, קצין תורן קרא לו לעזרה למג"ב בניקים, הוא ראה 3 מג"ב בניקים מנסים להכנס עזרה לנידית כשהעצור משתולל, והוא הצטרף לעזרה להם, כל זאת כאשר הדלת האחורי של הנידית פתוחה והנפטר נמצא עם חצי גוף בפנים וחצי בחוץ. העד קיבל בעיטה מהעצור כשניהם להכנסו אותו לנידית, בנידית העטור השטולן ונשר את העד, והעד הצמיד אותו לרცפה, כמשמעותו "... ולגביה הרצפה הכוונה שזו נידית קטנה והרצפה זה בין הכסאות" (עמוד 54 לפרטוקול, שורות 19-18). העד לא זכר את שוטר המג"ב שישב ליד הנאשם ובין העד ולא זכר מה אותו שוטר מג"ב עשה בנידית עד ההגעה לתחנה.

ט. עדות רפ"ק שי ג'רסי (להלן: "ג'רסי"):

במסגרת חקירה ראשית הוגש דוח פעולה שכותב (ת/7). ב-ת/7 כתוב, כי הגיע למקום לאחר שהוצאות של נריה הצעיק עזירה וראה נידות והתגוזדות של אנשים ממוצא אתיופי. עוד ראה שמנסים להשתלט על הנאשם שהיה עצור וככוב בידו מקדימה, כשהנפטר השטולן ובעט לכל עבר. העד ניסה להרגינו ללא הועיל ובסיוע של שוטרים העלה אותו לנידית. כאשר התישב הנאשם בנידית, הוא בעט וירק על העד והצליח לצאת החוצה וירק על פקד אורי גלאז. לעזרת העד הגיע שוטר יס"מ איוב, והנפטר השטולן, בעט ונשר את איוב והעד ביקש שיסעו עמו הנפטר למරחוב. בחקירה נגדית השיב, כי אין זכר את האירוע מעבר למה שרשם ב-ת/7. עוד השיב, כי הנפטר ירק ובעט בו, וירק על פקד גלאז, וגם אם גלאז אינו זכר שירקו עליו, אם כתוב זאת ב-ת/7, ככלינו זה היה" (עמוד 34 ל-ת/7, שורה 17). ביום האירוע היה מפקד כוח המועמדונים, הגיע למקום בשל קריאה לסייע של צוות שהיה תחת פיקודו, והבחן שאנשי הצוות מתמודדים עם עצור שאזוק בידו מבלי שמצחחים להשתלט עליו. העד טיפול בכך, לא זכר שהוא שימוש בגז פלפל, יכול להיות שהזה נעשה לפני שהגיע למקום, ולא זכר האם ננשר ע"י הנפטר לפני שהועלה לנידית או אחריו. כן השיב, שמאחר ולא הצליחו להשתלט עליו ביקש שכוח יס"מ ילווה אותו בנידית.

ו. עדות רס"ב שאבי יוסף:

בחקירה ראשית העד, כי ביום 3.9.10 שירת כמוביל צוות בי"מ וקיבל קריאה על תקיפת שוטרים. נוג ברכב המשטרתי, וכשהגיע למקום ראה בחורים שיכורים רבים עם שוטרי מג"ב ווירקים, וראה את הנאשם משתולל, ובעט וירק על שוטרים. עוד העד כי הוא השתמש בגז פלפל כנגד חשוד אחר.

בחקירה נגדית השיב, כי לא ראה מה עשו חברי לצוות הייס"מ איוב ומשה כי הם התפצלו, וכן השיב כי בשל הגז פלפל שהשתמש בו כנגד הבוחר השני שירק אליהם והצליח לברוח, נפגע מהגז, וכן השיב כי אינו יודע כיצד האירוע החל.

יא. עדות רפ"ק אורי גלאז:

במסגרת חקירה ראשית הוגש דוח פעולה שכותב (ת/5). ב-ת/5 כתוב, כי במהלך פעילות של צוות מועמדונים, התקבלה קריאה ביום 3.9.16 בשעה 02:40 לעזרה בשל קטטה המונית ותקיפת שוטרים.

העד הגיע למקום עם רפ"ק שי ג'רסי, ראו התקלות, צעקות ותקיפת שוטרים. העד ראה עצור אזוק עם ידים לפנים משתולל, מקלל, יירק ותוקף שוטרים. על מנת למנוע הסלמה אחז את העצור בידו השמאלית והרחק אותו מהמקום, תוך שהוא לשני שוטרים לשומר עליו. העצור השתולל, יירק ובעת באשכו של שוטר מיחידתו והווער לטיפולו של שי ג'רסי.

בחקירה נגד השיב, כי אין זוכר את האירוע.

יב. עדות רפ"ק אביב פורת:

במסגרת חקירה ראשית הוגש הودעה שגביה העד מהנאים באזהרה (ת/3) ומזכר שכטב (ת/4).

בחקירה נגד השיב, כי היה קצין חקירות ואינו זוכר בעת מתן עדותו את החקירה. עוד השיב כי הנאים נלקח לחובש כי ככל הנראה התלונן על חבלות, ושאם היה מבחין בחבלות בגופו של הנאים היה מצין זאת. כן השיב, כי מעיוון בתיק החקירה לא נעשה ניסיון לתפוס סרטים ממצלמות האבטחה במועדן. העד לא היה במקום ולא זכור לו שהשתמשו נגד הנאים בגז פלפל, כאשר בחדר החקירה הנאים הגיעו באופן שלא נראה שהיה תחת השפעה של גז פלפל.

ב-ת/4 רשם העד, כי בעת שהביאו את הנאים למשרדו הנאים יירק על הרცפה, ולאחר מכן ביקש ממנו להפסיק לעשות זאת, הנאים הטה את ראשו בתנועה של נגיחה, ומאחר ושולחן הפריד ביניהם העד לא נגע. בנסיבות אלו העד אזק את הנאים מאחוריו גבו על מנת שלא יתקוף אותו. עוד רשם העד בזיכרון, כי הסביר לנאים שהוא רוצה לסימן את החקירה מהר על מנת שייקחו לבקשת הנאים את הנאים לחובש.

יג. גרסאות הנאים:

ת/3- הודהת הנאים מיום 3.9.10 בשעה 08:32.

ב-ת/3 השיב הנאים, כי בעת שעמד בכניסה למועדון עם חבריו, הייתה מאחוריו התקומות, ונסיבות שאינן ידועות לו נגש אליו שוטר מג"ב ודוחף אותו. בהמשך תיאר הנאים את שאירע: "אמרתי לו מה אתה דוחף אותי אני בכניסה ואני פה רק ידים ידים וידים ואני לא מבין מה הוא רוצה וזה בן מרביץ לי מה אני לא אחיזר הוא דרך לי על הפנים מה אתה לא רואה... היה שם בלגן שלם... אני בדוק עברתי שם באתי להיכנס למועדון ובא שוטר דחף אותו שיקח אותו אלוהים" (עמוד 1 שורה 6 עד עמוד 2 שורה 8). לאחר שהנאים אמר כי שוטר מג"ב דחף לו על הפנים החוקר כתב בסוגרים: "החשוד מצין כי יש לו סימן ליד העין שמאל".

עוד השיב, כי לא שתה באותו יום אלכוהול, הגיע למועדון עם 2 בחורות ועם חבר בשם אלי טאגאי, ואינו זוכר את מספר טלפון שלו וכותבתו של החבר. כן השיב, כי לבש ג'ינס וחולצה שחורה. הנאים חחש שתקף ואיים על שוטרים במקום, ואיים על השוטרים בנימית שירצחים אותם, והשיב כי השוטר משקר שהוא בתגובה לבקשתו לעזוב את המקום דחף אותו וניסה לסת לואגרוף ושהשוטרים הגיעו למקום לאחר המג"בנאים והיס" מניק, שדרך לנאים על הראש ושיש תיאום גרסאות ושהוא לא תקף שוטרים. כשנשאל מי מחברי היה עד לאירוע השיב, "אני לא יודע אני בבלאק אווט" (עמוד 2 שורה 26). בסוף החקירה ביקש לצוין, כי החוקר חקר אותו כלשונו: "למרות שאני חובל בצלעות הצד ימין חלק לעליון ובכל זאת הגוף... כל הידיים נפוחות בחתכים מאזיקים..." (שם, שורה 29).

ת/11- הודהת הנאים במח"ש מיום 20.10.10:

בפתח ת/11 ציין הנאשם, כי הגיע להتلון בעקבות מכתב שקיבל ממח"ש לבוא ולהגיש תלונה. הנאשם סיפר ב-ת/11, כי ביום 3.9.10, בסביבות 00:30, בעת שעמד בכניסה למועדון עם 2 בחורות וחבר בשם אלי, ראה כי מתנהל ויכוח בין מאבטח לבליין והחל התקלות. הבחורות, אליו והנפטר התקרכו לראות מי מתווכח עם המאבטח. בשלב זה הגיעו מאחור שוטרי מג"ב בסדר וניסו לפזר את ההתקלות. אחד משוטרי מג"ב מישר בידו הימנית של הנאשם ללא הסבר וכשהנפטר ביקש הסבר החל השוטר להתווכח איתה,לקח אותה לרכב הסיור, שם לו איזיקים בידים מאחוריה והצמיד אותו לקדמת הרכבת בלי' לומר דבר. לפעת הגיע שוטר יס"מ, ובעת ששוטר מג"ב מישר אותו כלשונו "למעלה לישר אותה" (שורה 10), היס"מ ניק נתן לו אגרוף בפנים מצד ימין וריסס אותו בגז פלפל. הנאשם התנגד למשיכת שוטר מג"ב ונפל, והיס"מ ניק נתן לנפטר הצדיה וניסה להרגיע אותו ולא עצרו זה חברו אליו (להלן: "**אלי**"), ניסה להפריד ואחד המג"ב ניקים ללח אותו הצדיה וניסה להרגיע אותו ולא עצרו את אלי. שוטר מג"ב ניסה להרים את הנאשם והנפטר בעט בו, מישר אותו בחולצתה והפיל אותו, והmag"b ניק בעט בו חזקה. בהמשך, כלשונו "אחד מהם הרם אותו בחיבור כזה מאחוריה ואמר לי או שאני נכנס לנינית או שזה מישר ככה כל הלילה" (שורות 15-16). הנאשם התנגד ונפל, והיס"מ ניק בעט בו, הנאשם התנגד לנינית משתרה, שוטר יס"מ בעט בו פעם נוספת זה הتسوي את האווירה ועצרו עוד אנשים. בהמשך ללחו אותו לנינית משתרה, הוא התנגד להיכנס לנינית, היס"מ ניק השכיב אותו על הרצפה בנינית ונתן לו אגרופים בכל הגוף. שוטר מג"ב והיס"מ ניק החזיקו אותו בנסיעה, וחנקו אותו בצוואר. כשהגיעו לתא המעצר בתחנת יפתח היה חבול, פצע ויחף, ביקש לנעל נעליהם ולא נתנו לו לנעל נעליהם, וכן ביקש לראות רופא ולא נתנו לו. בשעה 11:10 בבוקר ראה חובש, אשר בדק אותו והחובש ראה חבלות בראש, סימנים חמולים בגוף, נפיחות מצד ימין בפנים, חבלות בראש, וכן היו לו סחרחות והציפורן באגדול ימין שלו התקלפה. החובש נתן לו הפניה דחויה לבית החולים, היה יומם שישי, במשטרת עיכבו אותו עד סיום החקירה, כאשר החוקר התייחס אליו בציונות. הוא שוחרר בצהרים, היה יומם שישי, וכן הלך לבתו, וביום ראשון פנה לкопת חולים וקיבל טיפול לציפורן וטיפול עיניים, וכן קיבל מסמכים רפואיים אותם שלח לממח"ש. כשהשאלה, אם היה שני השיב, "שתיי כן אבל לא הייתי שני". שתיי אולי שתី כסות של וודקה רד בול" (shore 36). עוד השיב, כי ביקש מהחוקר את פרטיו השוטרים אולם לא קיבל אותם, וועל אף שerosis בגז פלפל הוא יכול להזות את השוטרים, מאחר והבחורות שהיו איתו ניגבו לו את הפנים. עוד השיב, שאין לו את פרטי הבחורות, ושלאל יש ציין את מספר הטלפון של אלי. כשהשאלה מדויק שוטר מג"ב עצר אותו השיב, "כי דחפת את הראש יותר מדי לגדר שמסביב למועדון והוא התחיל למשוך אנשים ואני שאלתי אותו למה הוא מושך" (שורות 52-53). כשהשאלה אם תקף את השוטר השיב, שрак שוחרר את היד שלו ממנו, לא התנגד פיזית למשער אלא שכב על האוטו, ולא נתן הסבר מדויק שוטר יס"מ נתן לו מכת אגרוף וריסס אותו בגז. כמו כן, לדבריו היו 7 שוטרים ורק היס"מ ניק והmag"b ניק היוו אותו.

עוד השיב, שבعت בשוטר מג"ב והפיל אותו. לאחר שהmag"b ניק דרך עלייו ושם עליו רג'ל אחריו שנפל לרצפה, הוא התעכבר וירק לו על הרגל, וחיכה שהוא יתכווף להרים אותו, וכשהניל התכווף, מישר לו בחולצתה ובכומתה והmag"b נפל. עוד השיב, כי התנגד להיכנס לנינית והוכנס בכוח על ידי היס"מ ניק שננתן לו אגרופים. בנינית ישב כשלצידו בצד אחד היס"מ ניק ובצד השני שוטר מג"ב, שלא עשה לו כלום. כן השיב, שנגרמו לו כאבים בצלעות בשני הצדדים, נפיחות בכל הראש, נשארו לו צלקות בידים מהאיזיקים, ושהען שלו הייתה סתומה הרבה זמן.

עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 3.9.10 בחצות, הגיע למועדון עם שתי מכירות ולא הטלווה אליהם בחזרה. הנאשם חיכה עם המכירות בתור בכניסה למועדון, ולא הייתה קטטה. בשלב זה ניגש אליו אפיק מאחור ובקש

ממנו להתלוות אליו, ובצד והסביר לו כי הוא עוצר. הנאשם שאל מודיע, ואפיק ענה לו שיסבירו לו בתחנה ושם בידיו איזיקים מאחורי הגב. הנאשם התלווה אל אפיק לנידית הסיר של מג"ב, והם חיכו מספר דקות מחוץ לנידית ונשענו על הנידית. לאחר מספר דקות רץ אליו משה מיס"מ יפתח, שאין לו היכרות אישית אליו, אולם הנאשם הכיר אותו מסיפורים של אנשים על אלימתו, ומה שנתן לו אגרוף לפנים, וכתוצאה לכך נגעה לו עין אחת והתנפחה, וניתן לראות זאת בתמונה. כמו כן משה ריסס עליו גז פלפל וכשניסה לזרז, הנאשם נפל על הרצפה. בהמשך, אפיק ניסה להרים אותו בכוח תוך שהוא מושך אותו מהאיזיקים, ומאחר זהה CAB לו הנאשם הפיל את עצמו על הרצפה. שוטרים נוספים שהיו שם הצטרפו לאירוע, ניסו להרים אותו, למיטב זכרונו מישחו לפת אותו מהחורה, הנאשם התנער ממנו והוא הפיל אותו ודרך לו על בית החזה. הנאשם ניסה לקום ומה שפָס בחולצתו של הנאשם וקרע לו את החולצה. מדבר בחולצתו מכופתרת בINU. בהמשך משה דחף אותו והפיל אותו. בנוסף סוס עלי' רכב שוטר דרך לנאשם על הרגל, נפלה לו הנעל ונגרם לו שבר באגדול, כישיש בידיו אישור רפואי. שוטר אחר, מבוגר יותר, ביקש מהנאשם להירגע, ולאחר מכן אמר לו שיראה מה עשו לו הוא ביחסו ממונו להתלוות אליו לנידית. תוך כדי כך הצטרף אליהם משה, נתן לנואם מספר פעמיים אגרופים בבית החזה ובצלעות, וכשהתנגד, הצטרף שוטר מג"ב שחנק אותו, כאשר השוטר המבוגר שראה את הכל לא העיד. הנאשם אינו יודע את שמו של נגה הנידית, כשהלידו ישב טירון של מג"ב, ומחרורה הוא ישב כמשמעותו ממשאלו וטירון מג"ב מימינו. במהלך הנסיעה משה המשיך לתקוף אותו מכות קטנות שאף אחד לא ראה, וכשהנאשם התנגד, אמר לו משה שהוא מפריע במהלך הנסעה ומסכן את השוטרים. כשהגיעו לתחנה, שני השוטרים משכו אותו החוצה באכזריות וגררו אותו לתא, וזה מצולם במצלמות של תחנת המשטרה, וכן כל האירוע צולם שכן יש מצלמות במקום. הוא ישב בתא מהלילה עד למחwart בבוקר מدامם מהחבלת בריגל שמאל ועם גז פלפל בעיניים, וביקש מכל שוטר שעבר שם לבדוק אר לא נענה. בערך באחת עשרה העבירו אותו לחקירה, כשהוא לא יrek על החוקר. ביום ראשון הילך לקופת חולים ולא הגיע תלונה כי ידע כלשונו שלא יצמיח מזה כלום. לאחר שהודיעו לנואם שנפתח נגדו תיק פלילי ועל שימושו, ולאחר שפנה למשטרה הודיעו לו שהוא יכול לפנות לממח"ש, הוא הגיע תלונה. עוד העיד, שמסר בממח"ש על כל החבלות שקרו לו, במח"ש הטילו עליו לאסוף את כל החומרם, ומחר ולא יכול להשיג אותם לא הביא לממח"ש מסמכים רפואיים שהיו ברשותו כי לא היה טעם. כן העיד, כי לא נשך אף אחד מהשוטרים, לא תקף אותם שכן היה אזוק עם ידיי מאוחר, וקיבל גז פלפל בפנים ומכוון, ונזקק חדשניים לטיפול רפואי. עוד העיד, כי ביקש יום לאחר האירוע מהמודיען את מצלמות האבטחה והם סייבו לתת לו.

בחקירה נגדית השיב, כי זכר את האירוע כפי שזכר ביום האירוע וביום החקירה בממח"ש. לא אמר בהודעתו באזהרה ובמח"ש, כי הייתה התקהלות והתקומות במקום. הנאשם הכחיש שבחודעתו בממח"ש ובמשטרה סיפר כי גם הוא התנגד באלים, ואמר "אני סיפרתי הכל... זה כנראה מסויף" (עמ' 68 לפרטוקול ש'3) עוד השיב כי לא תקף אף אחד, ובתמונה (ת/6) לא רואים חבלות וכלשונו: "אני לא רואה חבלות בתמונה. מבחינתי זה טושים..." (שם ש'15).

עוד השיב, כי החובש המשטרתי אמר לו ולשוטר שלווה אותו עוד לפני החקירה, כי יש להפנות אותו מיד לקבלת טיפול רפואי בבית החולים, אך זה לא נעשה. לאחר ששוחרר בצהרים היה בסערה רגשות, נסע הביתה לנוח, וביום ראשון הילך לקופת חולים שיאבחן את החבלות שלו, כאשר רוב הנזקים שלו היו שטחים, כמעט שבר או חסד לשבר ברגל, כשהטיפול ברגל ערך חדשניים.

עוד השיב, כי לא יכול לעמוד בשוטרים ולא אמר בממח"ש שבعت בשוטרים כי השוטר הראשון אזק אותו ולא יכול לעמוד ובמה שגיא משה נתן לו אגרוף וריסס אותו בגז בנוסף השיב, כי לא נגה באלים בעת חקירתו

במשטרה ושהחוקר משקר. כן השיב כי לא שתה אלכוהול ביום האירוע ולא אמר בחקירה כי לבש חולצה שחורה, ושיש לו ספק אם ת/10 זו תמונה שצולמה במשטרה ביום האירוע. כמו כן לא נדרש בהכח"ש להביא עדים אלא מסמכים מתחנת המשטרה.

יד. ת/10- תמונה של הנאשם:

בהסכמה הוגש ת/10, תמונה של הנאשם שצולמה ביום 3.9.10 במרחב יפתח. בתמונה לובש הנאשם מכנס ג'ינס וחולצה שחורה, ועינו הימנית חבולת ונפוצה.

טו. ת/1- מכתב שכותבה מה"ש לנائب מיום 4.1.11: (נ/6 זהה ל-ת/1- הערת שלי י.פ)

במסמך שנשלח לנائب על ידי מה"ש ואשר הוגש על ידי התייעזה והגנה בכתב, כי לאחר שבחנו את תלונת הנאשם ועינו מכלול החומר הנוגע לאירוע ונסאף במח"ש, הגיעו למסקנה כי לא יהיה זה נכון לפתיחת בחקירה פלילית במקרה זה, וזאת מטעמים הנוגעים לבחינת העניין הציבורי הכלל בחקירה הקיימת". עוד נכתב כי הנאשם רשאי לערעור על ההחלטה.

טז. נ/5- מסמך רפואי שהגיש הנאשם:

ב-נ/5, אשר כותרתו "עדיכון ביקורים" ואשר עודכן ע"י ד"ר פלנر הרדי ביום 14.9.10 נכתב, כי הנאשם התלונן מספר פעמיים בין המועדים 5.9.10 ל-14.9.10 על כאבים בצלעות מימיין ושהוא מרגיש רע. בשדה ממצאים נכתב: "אודם בלחמית עין ימנית... רגשות במישוש הצלעות מימיין".

יז. ת/6- תמונות מיום 3.9.10 שצולמו בمز"פ יפתח ע"י סמ"ש דור פנחים :

דין והכרעה:

9. האם הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק, כי הנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום?

א. לאחר שבחנתי את עדויות השוטרים, לרבות דוחות פעולה שכתו שוטרים בסמוך לאירוע, ובחנתי את עדות הנאשם וגרסתו לאירוע בחקירה באזרה (ת/3) ובהודעתו במח"ש (ת/11), מצאתי להעדיף את עדויות השוטרים על פני גרסאות הנאשם הסותרות ואשר אין מתיחסות עם ההיגיון. התרשםתי, כי השוטרים לא העצימו את התנהגות הנאשם באירוע, העידו על מה שראו ושמעו באוזניהם, ושוטרים אשר הפעלו כוח נגד הנאשם, רשמו זאת בדוחות הפעולה שכתו. עוד מצאתי, כי העדויות של השוטרים אין זהות, משתלבות האחת בשניה וחלקו מחזיקות זו את זו, כשניכר, כי השוטרים לא תיאמו גרסאות, וכל אחד כתב בדו"ח פעולה והעיד על מה שראה ושמע בלבד.

ערה אני לך, כי בחלק מעדיות השוטרים נתגלו סתיות מסוימות, אולם מדובר בסתיות שאינן מהותיות, הנבעות מהיותו של האירוע-אירוע מתגלגל, כאשר כל שוטר ראה מזווית אחרת את האירוע, ולא כל השוטרים נכחו באותו מקום בכל שלבי האירוע.

יפים לעניין זה דבריה של השופטת בן-פורת בע"פ 437/82 **סלומון אבו ב' מדינת ישראל**, פ"ד ל(2), 85, 90-91 (1983).

"אין, לדעת, משום גריית מהימנות בעובדה, שפרטים שונים לא נקלטו בתודעתו ובזיכרון של עד זה או אחר,

או שנטפס פה ושם לטעויות אונש. אדרבא, דוקא העובדה, שיש הבדלים בין מה שראה כל אחד מהם - ولو גם באוthon או כמעט אותו שמיות - היא הנוגנת, שלא הייתה היתה הידברות מראש בינם".

כן ראה דברי בית המשפט בע"פ 5853/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [14.1.13] שם נאמר: "כידוע, סעיף 57 לפיקודת הראות קובע כי סתיות בעדות של עדים אין בהן כשלעצמה, כדי למנוע את בהם"ש מקביעת עובדות שלגביהם חלו הסתיות. הכל בעניין זה כמו כי מהימנות של עד תיגע רק מקום בו נפלו בעדותו סתיות מהותיות היורדות לשורשו של עניין שלא ניתן להנ הסבר מניח את הדעת".

ב. מכלל הראות שהובאו בפניו עולה, כי אין מחלוקת שהנאשם שבמקום בעת שצווות מג"ב אשר כלל את נריה, אפיק ועומרி הגיע למקום. עוד עולה מ-ת/10, מעדיות ודוחות פועלה של שוטרים (ת/2, ת/7, ת/8, ת/9) ומתשובת הנאשם ב-ת/3, כי הנאשם לבש ביום 3.9.10 בסמוך לשעה 02:45 חולצה שחורה, כאשר קובעת כי מעדיות השוטרים עולה כי הנאשם היה שניי ונדף מפני ריח חריף של אלכוהול.

ג. לאחר התביעה בחרה לוותר על העדתו של אפיק, הרי שביחס לנטען בסעיפים 7-1 לעובדות כתוב האישום, עומדות נגד עניין עדויותיהן של נריה ועומרி, לרבות דוחות הפעולה שכתבו (ג/3 -ג/4), עדות הנאשם והודעותיו בחקרתו באזרה (ת/3) ובמה"ש (ת/11).

אני קובעת, כי עדויות נריה ועומרי ודוחות הפעולה (ג/3 -ג/4) משתלבים זה עם זה. עוד אני קובעת, כי קיימת סתייה בעדיות עומריה ונריה, שכן נריה העיד כי ראה את הנאשם מכיה את אפיק ועומרי, ואילו עומריה העיד כי הנאשם ניסה לסתו לו ולאפיק בוקסים, אולם לטעמי סתייה זו אינה מהותית. כמו כן, ניתן לישב סתייה זו בכר שנריה לא עמד ליד אפיק ועומריה, והוא עסוק בחשוד שלבש חולצה לבנה בעת שעומריה ואפיק עסוקו במעצר הנאשם. עוד מצאת, כי העובדה שעומריה העיד שבשלב זה של האירוע הנטען בכתב האישום, הנאשם ניסה לתקוף אותו ואת אפיק על ידי ניסיון לסתם להם בוקסים, אולם לא תקף אותו מצביעה על אמינותו, ועל כך שלא ניסה להעצים את חלקו של הנאשם באירוע. לאור האמון שנטמי בעדות עומריה, אני קובעת כי הוכח בפניו שההנאשם התנגד למעצר לאחר שאפיק הודיע לנאם על מעצרו, ותקף את אפיק בשעת מילוי תפקידו על ידי כך שהנק אותו, כאשר תמייה לעדות עומריה כי הנאשם חנק את אפיק מצאת בתמונה 6 ל-ת/6 ובעדות נריה.

עוד מצאת את עדות נריה מהימנה, שכן העד לא סתר עצמו ולא נסתור מהותית ע"י עומריה, ואני קובעת כי הוכח בפניי מעדות נריה, כי הנאשם תקף אותו בעת שהגיעו לסיע לעומריה ואפיק בכר שנשך אותו, כשטעמיה לעדותו לעניין זה מצאת בתמונה 16 ל-ת/6. יובהר, כי העובדה שעומריה לא העיד על כך שנריה נשך על ידי הנאשם, ונריה כרך את ידו מסביב לנאם והפילה אינה עומדת בסתייה לעדות נריה, שכן עומריה לא נשאל על כך בעדותו.

ד. ביחס לנטען בכתב האישום, כי הנאשם תקף את אלמוג על ידי כך שנגח בו בראש ופגע בפניו של אלמוג, מצאת כי עדות אלמוג לפיו חיבק את הנאשם מאחור לאחר שהשתולל בהיותו חזק Nutzung נתמכת בעדות טל, ומשתלבת עם עדויות עומריה, נריה וכפיר, כי הנאשם לאחר שנאזק בידיו השתולל. עוד אני קובעת כי אין בעדות אלמוג כי אינו יודע אם הנאשם נגח בו בכוונה כדי לאין את קביעתי כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפת שוטר בכוונה להכשילו, שכן היסוד הנפשי הנדרש לביצוע עבירה זו דורש הוכחה של מודעות למעשה למנוע או להפריע לשוטר במילוי תפקידו. לטעמי בנסיבות האירוע, אין בלבי ספק כי הנאשם ראה מראש אפשרות קרובה לוודאי כי התחגותו עלולה להפריע לשוטרים להשתלט עליו לאחר שאפיק הודיע לו על מעצרו, ולפיכך אני קובעת כי הוכח בפניי, כי הנאשם תקף את אלמוג בכוונה להכשילו.

ה. בנוסף אני קובעת, כי המאשימה הוכחה כי הנאשם תקף את טל בכוונה להכשילו בכר שבעט באשכו בעת

שסיע לאלמוג, וזאת לאחר שבחנתי את עדות טל, ומצאתי כי בעדותו לא העצים את מעשי הנאשם, וכן מצאתי כי עדותו לעניין זה נתמכת בעדות כפир ועדות אורי גלזר. אצין, כי לא נעלם מעניין שב-ת/8 כתוב טל, כי משה מהיס"מ ליווה את הנאשם בניידת, כשמעדויות שוטרים אחרים עליה כי איוב מהיס"מ ליווה את הנאשם בניידת, אולם לטעמי אין מדובר בסתריה מהותית, העד הוא שוטר מג"ב ואילו משה ואיוב שוטרי יס"מ ואני סבורה כי העד התבבל בשמות שוטרי יס"מ שהגיעו לאירוע. יחד עם זאת מצאתי, מחלוקת הספק והזהירות הנדרשת שלא לקבע על סמך עדותו היחידה של טל כי הנאשם איים עליו, שכן עדותו אינה נתמכת בראיות אחרות.

ו. עוד מצאתי ליתן אמון בעדות אליו אשר הגיע לשוטרים שהוא במקום, כי הותקף ע"י הנאשם בכר שהנ帀ה נשר אותו ואימעלו באומרו כי יזין לו את הפרצוף, שכן לא מצאתי סתיות בעדותו ולא מצאתי כי ניסה להעצים את שאירע. לפיכך אני קובעת, כי הכוח שאלי הותקף על ידי הנאשם בכונה להפריע לו בעת مليי תפקידו וכן הכוח כי הנאשם איים עליו בכונה להפחידו ולהקנito (ראה לעניין זה דברי כב' הש' ברק בע"פ 88/88 ליקטמן נ' מ"י (6.8.89) : "הרכיב הראשון של עבירת האויומים הינו ה האויום עצמו. זו התנהגות, בדרך כלל שהיא, העוללה לנטרול בלבו של אדם רגיל פחד או חרדה. המבחן לקיומו של רכיב זה הוא אובייקטיבי". המבחן לקיומו של איום הוא מידת ההשפעה שיכולה להיות לדברים על אדם רגיל, ולא לפי הרגשותו הסובייקטיבית של האדם אליו נאמרו הדברים..."

ז. אני מאמינה לאיוב, כי הנאשם תקף אותו על ידי כר שבטעתו, ורק עליו ונשר אותו, וזאת לאור התרשםותי כי העד לא העצים את שאירע. תמייקה לעדותו מצאתי בעדויות משה וג'רסי. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי לא ניתן להאמין למשה מאחר שהורשע בעבר, ומאחר והuid כי תלוי ועומד כנגדו תיק ב-bin ביצוע אלימות זאת על אף שהורשע בbijcou עבירת אלימות בעת מתן עדותו, זאת מאחר שמעיון בפסק הדין בעניינו של משה, שהובאו ע"י ההגנה, עליה כי ובעת מתן עדותו של משה, הערעור בגין הרשותו טרם נדון.

למען הסר ספק מובהר, כי מצאתי לקבל עדותו של משה שהוא אשר סיע להעלות את הנאשם לנידת, וזאת על אף שלא ציין זאת בדו"ח הפעולה שכותב (נ/2), כאשר מקבלת הסבריו כי בשל טעות לא ציין זאת ב-נ/2, שכן עדותו מתיחסת עם עדות איוב ועודות טל.

ח. ביחס לנטען בכתב האישום, כי הנאשם איים בעת שהוביל בניידת לתחנת משטרת על עומריו ואיוב, מצאתי להאמין לעומריו ואיוב כי שמעו את הנאשם מאים עליו. איוב העיד כי הנאשם אמר לו שהוא לא ישכח אותו בחיים יגיע אליו ושעד סוף חי' הנאשם יגיע אל איוב ויתנקם בו ועומריו שמע את הנאשם אומר לו שיש לו זיכרון טוב ושהוא לא יפסיק אחריו לחפש את עומריו ואת שר השוטרים ולרצוח אותם . לא מצאתי סתיות בעדויות איוב ועומריו ולא מצאתי כי ניסו להעצים את שאירע. אצין, כי העובדה שכל אחד מהעדים הנ"ל לא העיד כי מלבד האיום כלפיו, הוא שמע את הנאשם מאים על השוטר الآخر שישב לצידו של הנאשם בניידת אין בה כדי לעורר ספק כי הנאשם לא איים עליהם, שכן העדים לא נשאלו על כך וסביר שבמהולה לא שמעו את דברי הנאשם לשוטר שיש לצידו الآخر של הנאשם.

ט. עוד מצאתי, כי על אף שנכחו אנשים רבים במקום שניسو לסייע לנאים ולהשוד שלבש חולצה לבנה, ואף הצליחו לסייע להשוד שלבש חולצה לבנה להימלט, לא עצרו השוטרים אנשים נוספים במקום, ויש בכך כדי להצביע כי הופעל שיקול דעת בbijcou המ Zucker של הנאשם, וכן על עוצמת ההתנגדות למשצר, ההפרעה לשוטר ותקופת השוטרים על ידי הנאשם.

ו. חיזוק נוסף כי הנאשם תקף והפריע לשוטרים במילוי תפקידם מצאתי ב-ת/11. ב-ת/11 קשור הנאשם את

עצמו למשי האלים באומרו: "...אני בעטתי בו ומשכתי אותו בחולצה והפלתי אותו (shoreot 14-15). בהמשך השיב לשאלת האם השוטרים נחבלו ממנה, "בעטתי בשוטר מג"ב והפלתי אותו... ואז התעכבתי עלי וירקתי לו על הרגל... ואז משכתי אותו בכומתה שלו ובחולצה והוא נפל" (shoreot 77-74).

אצין כי איןנו נותנת אמון בעדות הנאשם בבית משפט כי חוקר מח"ש כתב ב-ת/11 דברים שלא נאמרו ע"י הנאשם, לטעמי מדובר בטענה בעלמא שכן ת/11 הוגש בהסכמה וחוקר מח"שنعم רקובסקי לא זומן להיעד.

יא. לא מצאת כי ניתן ליתן אמון בנאשם אשר סתר עצמו בהודעתו באזהרה (ת/3), בהודעתו במוח"ש (ת/11) ובבית המשפט הן בפרטים שליליים והן בפרטים מהותיים כמפורט להלן:

ב-ת/3 וב-ת/11 אמר כי הגיע למועדון עם שתי בחורות ועם חבר בשם אלי, בבית המשפט העיד כי הגיע למועדון עם שתי חברות לא התלווה אליו בחור.

בבית המשפט העיד וב-ת/3 אמר, כי לא שתה באותו יום אלכוהול, וזאת בסתריה לדבריו ב-ת/11, כי שתה, אולם לא היה שתו כלשהו "שתיי אולי 2 כוסות של וודקה רד בול" (shore 36).

ב-ת/3 אמר הנאשם, כי לבש חולצה שחורה, ואילו בבית המשפט העיד כי לבש חולצה מכופתרת תכלת.

ב-ת/3 סיפר שהAIROU החל כאשר בעת שעמד בכניסה למועדון עם חברי היתה התקופטות, ומסיבות שאין ידועות לו שוטר מג"ב ניגש אליו ודחף אותו. ב-ת/11 אמר, כי היה ויכוח בין מאבטח לבליין, החלה התקהלות, הוא התקרב לראות מי מתווכח, ושוטר מג"ב ללא סיבה משך אותו, ואילו בבית המשפט העיד כי עמד בכניסה למועדון, לא הייתה קטעה, ואפיק ניגש אליו ביקש ממנו להタルות אליו, והסביר לו שהוא עצור.

דברי הנאשם בבית משפט, כי ב-ת/6 לא נראה סימני חבלות בשוטרים אין מתיישבות עם התמונות ב-ת/6 שהוגשו בהסכמה.

יב. לטעמי, העובדה כי הנאשם בחר שלא להביא עד את אלי, שלטענתו ב-ת/3 וב-ת/11, נכון באIROU, כדי לתרום בגרסתו בבית המשפט כי הותקף על ידי שוטרים שלא כדין, ולא ביצע את הנטען בכתב האישום, מחזקת אף היא את גרסאות השוטרים.

הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמןה לעודות של עד הגנה אשר לפי כתיב השכל הישר, עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה שדבריו היו פועלם כנגד גרסת הצד שלא הזמין (ראה לעניין זה לדוגמה ע"פ 84/677 **אמנון דוד נ' מדינת ישראל פד' מא** (4)).

יג. לאור כל האמור אני קובעת כי המאשימה הוכחה מעבר לכל ספק כי הנאשם התנגד למעצר, תקף את השוטרים אפיק, נריה, טל, אליו ואילו בכוונה להכשילם במילוי תפקידם, והפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם. בנוסף אני קובעת כי הוכחה כי הנאשם איים על שוטרים אליו איוב ועומר בכוונה להפיחם או להקניהם.

יד. לאור העובדה, כי איש מעדי התביעה לא העיד כי חולצתו של כפיר נקרעה כנטען בכתב האישום וביחס לחולצחה של נריה עליה העיד כי נקרעה, העיד נריה כי תקפו אותו בשלבים שונים של האירוע למעלה מ-4

אנשים ואינו יודע כיצד נקבעה חולצתו, אני קובעת כי המאשימה לא הוכחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

10. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי יש לזכותו את הנאשם בשל מחדלי חקירה שעוניים איו גביית עדויות מהמאבטחים, או בדיקת מצלמות האבטחה, או פתיחת חקירה במח"ש. באשר למחדלי חקירה נאמר בע"פ 1645/08 פלוני נגד מדינת ישראל 3.9.09 כדלקמן:

"טענת הנאשם לקיומם של מחדלי חקירה מחייבת את ביהם"ש לבחון האם אכן התקיימו מחדלים שכאה והאם קופча הגנתו של הנאשם באופן שהקשה עליו להתמודד עם חומר הראיות נגדו. משקלו של מחדל החקירה ביחס למכלול הראיות נבחן באופן שהיעדר ראייה הנובע מחדל זה מיוחס לתביעה ויכול לסייע לנายนם לבסס טענה לספק סביר. עצם קיומו של מחדל חקירות לא די בו כדי לבסס ספק סביר באשמהו של הנאשם שתוצאתו דיכוי. נדרש כי יהיה זה מחדל מהותי היורד לשורשו של עניין".

כן ראה את דבריו כי הש' דנציגר בע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נ' מדינת ישראל** (21.1.13):

"మחדלי חקירה אין בהם כלעכמים כדי להביא לזכויו של הנאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתיית ראייתית מספקת להוכחת אשמו בעבירות שיויחסו לו ... יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנטען הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופча כיון שהתקשה להתמודד כראוי אם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו. בדיקה זו נעשית תוך שיקול המחדלים הנטען על רקע התשתיית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט... נפקותו של המחדל תלואה בתשתיית הראייתית שהונחה המאשימה ובנסיבות אותן מעורר הנאשם, והשלכותו תלויות בנסיבותו של כל עניין ..."

לטעמי, מן הראו היה לגבות עדויות מהמאבטחים ולבדוק את מצלמות האבטחה שהיו במקום. יחד עם זאת אני קובעת, כי המאשימה ביססה את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, שלא מצאתי כי מדובר במחדלים מהותיים אשר קפחו את הגנתו של הנאשם, באופן שיכלו לסייע לנายนם אשר כאמור מסר גרסאות שונות ביחס לאיוע.

11. האם יש לבטל את כתוב האישום כתירת ב"כ הנאשם, מטעמי הגנה מן הצד, בשל אכיפה ברורנית?

א. בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' א' בורוביץ ואח'**, פד"י נ"ט(4) 776 נקבע מבחן בן שלושה שלבים להחלטה של ההגנה מן הצד במרקחה הננתן:

בשלב הראשון - זיהוי הפגמים, אם נפלו כאלה, בהליך שננקט נגד הנאשם ועוצמתם, במנוגתקمسألة אשמו או חפותו.

בשלב השני - יש לבחון את משקל הפגמים והאם בהמשך ניהול ההליך חרף הפגמים, יש משום פגעה חריפה בתחושים הצד והגינות, תוך שיקול האינטרסים השונים.

בשלב שלישי - אם מתרשם בית המשפט, כי קיומו של ההליך הכרוך בפגיעה חריפה בתחושים הצד והגינות, עלוי לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים באמצעות מותנים ומידתיים יותר, מאשר ביטולו של כתוב האישום.

עוד נקבע בפסקה כי טענת הגנה מן הצדק תחול במסורה ותתקבל במקרים נדירים וקיצוניים (ראה לדוגמה ע"פ 333 סרנקו נ' מ"י (28.10.10)).

ב. אין מחלוקת, כי מחד' ששלחה הودעה לנאשם כי החלטה שלא לפתח בחקירה לאחר שבhana את התלוונה של הנאשם ועינה מכלול החומר הנוגע לאירוע שנאסף, וזאת מטעמים הנוגעים לבחינת העניין הציבורי הכללי (ת/1).

אין בלבבי ספק, כי החלטת מחד' הנעדרת נימוקים, למעט הנימוק של בחינת העניין הציבורי, מותירה תהוצה של אי נוחות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (נצחת) 11-06-2658 **ח"י נ' טלקר** (13.9.11) "אין חולק באשר לחובתה של מחד' לחקור כראוי תלונות נגד שוטרים, הנחשים ביצוע עבירות. השימוש במונח 'חוסר עניין לציבור' במקרה זה אכן גורם לאי נחת, שכן קשה לתאר מקרים בהם אין עניין לציבור לאטר שוטרים האמונים על שמירת החוק, אשר אינם מבצעים את תפקידם בדרך רואה ומפעלים סמכויות שניתנו להם בדין, בדרך לא חוקית.מן הרاء כי מחד' תשׂין בצוואה ברורה את סיבת סגירת תיק החקירה; התנהלות זו תמנע א' הבנות ותגביר את אמון הציבור בפועלה"

יחד עם זאת אני סבורה, כי אין בא' חקירת התלוונה במח"ש וסגירת התלוונה כדי ליצור זיקה מיידית לקיום ההליך הפלילי ולביטול כתוב האישום, שכן דרך המלך היא להגיש ערע על ההחלטה או לעתור לבג"ץ שיורה למחד' שפותח בחקירה (למעלה מן הצורך אציון כי בת/1 הובהר לנאשם על זכותו להגיש ערע על החלטת מחד' ש).

יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 11-01-10726 (חיפה) **מדינת ישראל נ' יעקב קנדרו**, (11.3.24):

"מעבר לכך, סבורים אנו כי יצירת זיקה מיידית בין מחדל בחקירה שוטרים ובין קיום של ההליך פלילי מעוררת בעיות אשר ראוי למנוע. הליך פלילי צריך להתברר כאשר על בית המשפט, במקרה זה, לזמן את השוטרים ולשמעו את מכלול הטענות וכיול היה בית המשפט לקבוע לאחר שמיית העדויות, כי למעשה המשיב הוא זה שהותקף ולא להיפך, ביטול האישום עקב אי ביצוע פועלות חקירה במח"ש אינו הסعد הנכון וכיול גם לגרום לתמרץ שלילי להגשת תלונות סרק נגד שוטרים באופן שבו תוקף מחד' בתלונות וכתוצאה מהי חקירה רואה יטענו טענות שענינים להגנה מן הצדקה. ראוי היה, על כן, לקיים את ההליך, לברר את טענות ובמסגרת פסק הדין יכול היה בית המשפט גם להתייחס לטענות השוטרים, אם ימצא כי התנהגות זו אינה רואה וכן להתייחס לכל החלטה שקיבל מחד' ש"

זאת ועוד, לאחר שבחנתי את כלל הריאות והעדפותי את גרסאות הנאשם שלא נתתי בהם אמון, קיים לטעמי עניין ציבוררי בהעמדתו לדין של הנאשם ובאי ביטול כתוב האישום, ולפיכך מצאתי לדחות את עתרת ב"כ הנאשם לבטל את כתוב האישום מטעמי הגנה מן הצדקה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק, בעבירה של שימוש בכוח או באיזומים למונע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפיקודו, בעבירה של תקיפת שוטר בניסיבות מחמירות עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק, ובUBEIRA של איזומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, ומצאה את הנאשם מביצוע עבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

>ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ו,
19/09/2016 לאחר שעיكري תוכנה
הוסברו לצדים, במעמד הנוכחים.
על פרדנסקי, שופטת